

DAŇOVÝ MĚSÍČNÍK

1/2026

Aktualizační servis k daňové legislativě

Právní stav: 31. ledna 2026

- **Přehled vydání aktualizačního servisu od ledna 2026** Strana 2
- **Nové bonusy pro uživatele** Strana 3
- **Základní legislativní přehled za listopad 2025 až leden 2026** Strana 4
Stručně ke změnám a novinkám v předpisech týkajících se daní
- **Daň z přidané hodnoty: Uplatňování daně z přidané hodnoty u nemovitých věcí (I.)** Strana 6
Nad základními pojmy po novele zákona
- **Daň z příjmů: Stanovení jednotných kurzů za zdaňovací období roku 2025** Strana 10
Přepočty cizí měny pro poplatníky, kteří nevedou účetnictví
- **Daň z přidané hodnoty: Posouzení důkazů o přepravě do jiného členského státu** Strana 11
Vybíráme významná rozhodnutí z judikatury Soudního dvora Evropské unie

[DanovyMesicnik.online](https://danovy.mesicnik.online)

EKONOMICKÝ
SOFTWARE

#1

POHODA

PŘEHLED VYDÁNÍ AKTUALIZAČNÍHO SERVISU PRO ROK 2026

1. / řádné vydání

- **Datum publikování:** 2. února 2026
- **Obsah servisu:** Daňový měsíčník za leden

DAŇOVÝ MĚSÍČNÍK 1 / 2026 (Aktualizační servis k daňové legislativě pro uživatele publikací řady Daňové zákony 2026)

© 2026 DonauMedia, s. r. o., Talleroва 4, Bratislava. Pište nám na e-mail: newsletter@newsletter.cz

Upozornění: Znění textů v této publikaci bylo prověřeno s veškerou dostupnou péčí, vydavatel ani prodejce však nepřebírají žádné záruky za eventuální škody vzniklé jejím použitím a neodpovídají tedy za to, pokud by na základě textů zveřejněných v této publikaci kdokoliv konal nebo se zdržel konání a v souvislosti s tím mu vznikla jakákoliv škoda materiální nebo nemateriální povahy. Jediným rozhodujícím zněním zákonů v případě pochybností a sporů jsou texty ve Sbírce zákonů. Autorská práva k této publikaci jsou předmětem ochrany podle zákonů ČR a SR a vykonává je výhradně vydavatel. Rozmnožování a šíření jakýmkoliv způsobem celku nebo části této publikace bez výslovného písemného svolení vydavatele je zakázáno. Nerespektování práv vydavatele může vést k soudnímu postihu včetně povinnosti náhrady škody a/nebo trestního stíhání.

Nové bonusy pro uživatele aktualizacího servisu

■ Jednotné měsíční hlášení zaměstnavatele

Neorientujete se v nové problematice jednotného měsíčního hlášení zaměstnavatele a nevíte, kde začít? Poslechněte si podcast na toto téma!

■ Daň z přidané hodnoty

Na straně 6 začínáme publikovat cyklus věnovaný uplatňování daně z přidané hodnoty. Text rozebírá problematiku § 55a a 56 zákona.

Stáhněte a vytiskněte si příslušná ustanovení s komentářem změn jako pracovní podklad ke studiu!

Soubor je k dispozici zde: <https://www.danove-zakony.cz/zakaznicka-sekce/>

Text článku na straně 6 se v části věnované definici pojmu *Pozemek, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí* mimo jiné odvolává na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 374/2021– 36.

Podívejte se na úplné znění rozsudku a jeho odůvodnění!

Rozsudek je k dispozici zde: <https://www.danove-zakony.cz/zakaznicka-sekce/>

Upozornění: Podcasty s informačními souhrny nejdůležitějších změn byly vytvořeny nástrojem NotebookLM společnosti Google a v aktualizacím servisu běží ve zkušebním provozu. Informace obsažené v podcastech slouží pouze pro základní orientaci a nejsou právně závazné.

ZÁKLADNÍ LEGISLATIVNÍ PŘEHLED

■ Předpisy publikované ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv

V přehledu jsou uvedeny všechny zákony, novely a další předpisy týkající se daní, které byly od 1. listopadu 2025 do 31. ledna 2026 zveřejněny ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

Všechny změny proti předchozímu vydání Daňového měsíčníku 2025 (resp. nové předpisy za poslední měsíc) jsou v přehledu vyznačeny **modrou barvou!**

Vyhláška č. 489/2025 Sb., o stanovení výše základních sazeb zahraničního stravného pro rok 2026

■ **Datum publikování:** 26. listopadu 2025

■ **Obsah předpisu:** Vyhláška stanovuje nové sazby zahraničního stravného platné v roce 2026. Většina sazeb zůstává oproti roku 2025 beze změny, sazby se zvyšují jen u těchto států: Belize, Bulharsko, Gruzie, Izrael, Keňa, Kosovo, Kuvajt, Libérie, Litva, Maledivy, Mauretánie, Mongolsko, Německo, Pobřeží Slonoviny, Slovensko, Spojené státy americké, Togo a Turecko.

■ **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** nová vyhláška ruší vyhlášku č. 373/2024 Sb.

■ **Účinnost vyhlášky:** 1. ledna 2026

Vyhláška č. 572/2025 Sb., o stanovení výše paušální částky náhrady nákladů při práci na dálku pro rok 2026

■ **Datum publikování:** 22. prosince 2025

■ **Obsah předpisu:** Vyhláška stanovila paušální částku náhrady nákladů pro home office podle § 190a odst. 1 písm. b) zákoníku práce na rok 2026 na 4,70 Kč za hodinu. Zaměstnavatel se zaměstnancem však mohou písemně sjednat částku nižší nebo žádnou.

■ **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** nová vyhláška zrušuje vyhlášku č. 474/2024 Sb.

■ **Účinnost:** 1. ledna 2026

Vyhláška č. 573/2025 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro rok 2026

■ **Datum publikování:** 22. prosince 2025

■ **Obsah předpisu:** Vyhláška stanovila pro účely zákoníku práce pro rok 2026 nové sazby základní náhrady za kilometr jízdy, průměrné ceny pohonných hmot a sazby stravného pro veřejný i soukromý sektor.

■ **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** nová vyhláška zrušuje vyhlášku č. 475/2024 Sb.

■ **Účinnost:** 1. ledna 2026

■ Předpisy v závěrečné fázi legislativního procesu

V přehledu jsou uvedeny všechny návrhy zákonů a novel týkající se daní ve třetím čtení v Poslanecké sněmovně, na programu jednání v Senátu, schválené zákony na podpisu u prezidenta, nebo zákony a novely prezidentem již podepsané, ale dosud nezveřejněné ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

Všechny změny proti předchozímu vydání Daňového měsíčníku 2025 (resp. nové předpisy za poslední měsíc) jsou v přehledu vyznačeny modrou barvou!

V závěrečné fázi legislativního procesu se nenacházejí k 31. lednu 2026 žádné předpisy.

■ Předpisy publikované ve Finančním zpravodaji

V přehledu jsou uvedeny všechny předpisy týkající se daní publikované ve Finančním zpravodaji od 1. listopadu 2025 do 31. ledna 2025.

Do přehledu nejsou zařazena sdělení k mezinárodním smlouvám, obecná upozornění na splatnost daní, čísla účtů správců daně apod.

Všechny změny proti předchozímu vydání Daňového měsíčníku 2025 (resp. nové předpisy za poslední měsíc) jsou v přehledu vyznačeny **modrou barvou!**

POKYN č. MF-20 o stanovení lhůt při správě daní (Č. j.: MF-42283/2025/3901-1)

- **Datum publikování:** 4. listopadu 2025 ve Finančním zpravodaji částka 16/2025 pod číslem 19/2025
- **Obsah předpisu:** Ministr financí stanovil lhůty pro příslušné útvary Ministerstva financí, orgány Finanční správy a orgány Celní správy k vyřízení podání osob zúčastněných na správě daní, a to pro případy, kdy nejsou příslušné lhůty stanoveny daňovým řádem.
- **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** tímto pokynem byl zrušen Pokyn č. MF-5 o stanovení lhůt při správě daní č. j. MF-21968/2015/39
- **Účinnost:** 1. ledna 2026

POKYN GFŘ-D-71 k doručování do datových schránek fyzických osob (Č. j.: 92810/25/7700-50123-010450)

- **Datum publikování:** 12. ledna 2026 ve Finančním zpravodaji částka 1/2026 pod číslem 1/2026
- **Obsah předpisu:** Pokyn upravuje doručování do datových schránek fyzických osob, včetně doručování v případech současné existence více zřízených a zpřístupněných datových schránek téže fyzické osoby.
- **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** Nový pokyn ruší (i) Pokyn GFŘ-D-7 k postupu správců daně při doručování prostřednictvím datových schránek č. j. 35136/11-2110-011826 ze dne 21. 12. 2011, (ii) Informaci k doručování písemností osobám se zpřístupněnou datovou schránkou podnikající fyzické osoby zřizovanou od 1. 1. 2023 ze zákona č. j. 7619/23/7100-50123-711442 ze dne 9. 2. 2023 a (iii) Informaci k doručování písemností prostřednictvím datových schránek ve vazbě na Pokyn GFŘ-D-7 č. j. 48850/23/7700-50123-010450 ze dne 25. 7. 2023.
- **Účinnost:** 1. února 2026

Pokyn č. GFŘ-D-74 ke změně umístění spisů v rámci finančního úřadu Č. j.: 94418/25/7700-50128-011654

- **Datum publikování:** 12. ledna 2026 ve Finančním zpravodaji částka 1/2026 pod číslem 2/2026
- **Obsah předpisu:** Pokyn stanoví pravidla pro přesun spisů mezi územními pracovišti v rámci jednoho finančního úřadu, a to tak, aby bylo přihlédnuto zejména k dostupnosti spisu pro daňový subjekt a k hospodárnosti výkonu správy daní.
- **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** Nový pokynem se zrušuje pokyn č. GFŘ-D-37, č. j. 57808/18/7700-10124-011654.
- **Účinnost:** 1. února 2026

Pokyn č. GFŘ-D-75 čj. 95534/25/7100-10111-802540, stanovení jednotných kurzů za zdaňovací období 2025 podle § 38 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném do 31. 12. 2025

- **Datum publikování:** 14. ledna 2026 ve Finančním zpravodaji částka 2/2026 pod číslem 3/2026
- **Obsah předpisu:** Pokyn stanovil jednotné kurzy měn uváděných v kurzovním lístku ČNB, které při přepočtu cizí měny pro daňové účely za zdaňovací období roku 2025 použijí poplatníci, kteří nevedli účetnictví.
- **Platnost:** od 14. února 2026

Uplatňování daně z přidané hodnoty u nemovitých věcí (I.)

Finanční správa vydala v lednu 2026 pod č.j.: 1127/26/7100-30116-051722 Informaci o uplatňování daně z přidané hodnoty u nemovitých věcí od 1. července 2025. Tato Informace vyjádřila právní názor Finanční správy ČR na aplikaci zákona o dani z přidané hodnoty v oblasti nemovitých věcí od 1. července 2025 a upozornila na změny oproti předchozí právní úpravě před velkou novelizací zákona.

Jedná se zejména o nová pravidla pro osvobození od daně při dodání nemovité věci, změny v uplatnění sazeb daně ve stavebnictví, změny v definici staveb pro bydlení a sociální bydlení a nová pravidla pro výpočet podlahových ploch. V této části textu se budeme věnovat detailně definicím důležitých pojmů v této oblasti, v příštích dílech textu pak pravidlům pro osvobození od daně při dodání nemovité věci a pravidlům pro použití snížené sazby daně a definicím staveb pro bydlení a sociální bydlení, které s použitím snížené sazby daně přímo souvisejí. Cyklus uzavřeme výkladem pravidel pro výpočet podlahových ploch.

Zejména v situacích, kdy dochází k prodeji nemovité věci fyzickou osobou či veřejnoprávním subjektem, je však nezbytné nejprve posoudit, zda prodávající jedná v postavení osoby povinné k dani, tj. zda dodání nemovité věci je či není předmětem daně. Rozbor této otázky není předmětem této informace. Tato informace vysvětluje pouze působ uplatnění daně z přidané hodnoty v případě, kdy je daná transakce předmětem daně (tj. je mimo jiné uskutečněna osobou povinnou k dani, která jedná jako taková). Pro účely posouzení, zda prodávající jedná jako osoba povinná k dani, lze využít závěry z jednání koordinačního výboru mezi Generálním finančním ředitelstvím a Komorou daňových poradců ČR ze dne 27. 1. 2021 k příspěvku č. 568/09.09.20 Uplatnění DPH při prodeji majetku plátcem.

Veškeré příklady uvedené v tomto textu popisují uplatnění daně u plnění uskutečněných v tuzemsku (tj. s místem plnění v tuzemsku). Na dodání nemovité věci a na stavební a montážní práce provedené na nemovité věci, která se nachází mimo tuzemsko (tj. na plnění s místem plnění mimo tuzemsko), nelze závěry uvedené v této informaci žádným způsobem aplikovat, stejně jako se tato informace se nezabývá problematikou nájmu nemovité věci.

1. Dodání nemovité věci (pojmy)

Pravidla pro uplatnění daně při dodání nemovité věci vycházejí z čl. 12 a čl. 135 Směrnice o dani z přidané hodnoty, které upravují dodání budovy nebo její části a pozemku k ní přiléhajícího. Pojmy v oblasti dodání nemovité věci je proto třeba vykládat v souladu se Směrnicí o dani z přidané hodnoty, Prováděcím nařízením a související judikaturou Soudního dvora EU k tomuto tématu.

Verzi s podrobnými komentáři novel objednávejte na Danove-Zakony.cz

SPV | SPOLEČNOSTI PRO VÁS | PRODEJ A ZAKLADÁNÍ SPOLEČNOSTÍ

Úplná znění platná v roce **2026**

DAŇOVÉ ZÁKONY

CELOROČNÍ INTERAKTIVNÍ KOMPLET NEJNOVĚJŠÍCH ÚPLNÝCH ZNĚNÍ ZÁKONŮ S KOMENTÁŘI ZMĚN, e-booků, podcastů, aktualizací a servisního webu

Vždy aktuální stav

Daň z příjmů / Opatření v oblasti dani / Daň z přidané hodnoty / Daň silniční / Daň z nemovitých věcí / Daňový řád

DanoveZakony365.cz

EKONOMICKÝ SOFTWARE

#1 POHODA

EXPERT

V ceně: eBook

Od 1. července 2025 jsou pravidla pro uplatnění daně z přidané hodnoty při dodání nemovité věci rozdělena do dvou samostatných ustanovení zákona o dani z přidané hodnoty. Ustanovení § 55a upravuje pouze dodání pozemků, které tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí. Ustanovení § 56 pak upravuje dodání tzv. vybraných nemovitých věcí, kterými jsou primárně stavba pevně spojená se zemí a pozemek tvořící funkční celek s touto stavbou. Zákon dále navazuje na tuzemskou právní úpravu vlastnických vztahů obsaženou v občanském zákoníku a jako vybranou nemovitou věc výslovně uvádí i jednotku a právo stavby zahrnující stavbu pevně spojenou se zemí. Věcně se v takovém případě jedná rovněž o stavbu či část stavby, která má však v civilním právu specifickou úpravu. Obsah jednotlivých pojmů je vysvětlen níže. Způsobem uplatnění daně (tj. zdanění či osvobození od daně) při dodání nemovitých věcí se budeme podrobně zabývat v příštím díle cyklu.

1.1. Pozemek

Pojem pozemek není přímo definován v zákoně o dani z přidané hodnoty ani ve Směrnici o dani z přidané hodnoty. Obsah tohoto pojmu vychází z definice nemovité věci obsažené v čl. 13b písm. a) Prováděcího nařízení. Podle čl. 13b písm. a) Prováděcího nařízení se za nemovitost považuje mj. každá určitá část země na povrchu nebo pod ním, ke které lze založit vlastnické právo nebo držbu. Daná část země musí být jednoznačně identifikovaná nebo identifikovatelná. Pozemkem lze tedy chápat část zemského povrchu oddělenou od sousedních částí nejčastěji hranicí vlastnickou, příp. hranicí druhu pozemku, způsobem užití pozemku apod.¹⁾ Pojem pozemek ve smyslu zákona nelze ztotožňovat s pojmem parcela ve smyslu katastrálního zákona²⁾. Pozemek pro účely daně z přidané hodnoty může sestávat z jedné nebo více parcel.

1.2. Stavba pevně spojená se zemí

Pojem stavba pevně spojená se zemí rovněž nemá vlastní definici v zákoně o dani z přidané hodnoty. Obsah tohoto pojmu je nutné vykládat v souladu s čl. 12 odst. 2 Směrnice o dani z přidané hodnoty, který upravuje dodání budovy před jejím prvním obydlím a pozemku k ní přiléhajícího, a v souladu se související judikaturou Soudního dvora. Obsah tohoto pojmu, například dle stavebních předpisů nebo ve významu, jaký mu přiřkládá tuzemské soukromé právo, je možné použít jen za předpokladu, že odpovídá obsahu tohoto poj-

mu plynoucího z práva EU.

Budovou se podle čl. 12 odst. 2 Směrnice rozumí jakákoli stavba pevně spojená se zemí. Podle čl. 13b Prováděcího nařízení musí být stavba spojena se zemí nebo v zemi nad úrovní moře nebo pod ní. To znamená, že pojem stavba automaticky zahrnuje rovněž podzemní stavby, jsou-li pevně spojeny se zemí. Pevné spojení stavby se zemí znamená, že stavba je se zemí spojena způsobem, který zajišťuje, že ji „nelze snadno rozebrat nebo přemístit“. Obsah pojmu „pevné spojení stavby se zemí“ vychází z judikatury Soudního dvora EU a je popsán ve Vysvětlivkách³⁾. Vysvětlivky uvádějí, že stavbu nelze snadno rozebrat nebo přemístit, pokud upevnění nelze uvolnit bez vyvinutí značného úsilí a vynaložení nezanedbatelných nákladů. Posouzení každého jednotlivého případu tedy vychází z fyzického kritéria („bez úsilí“) a ekonomického kritéria („bez nezanedbatelných nákladů“).

Konkrétně je třeba zhodnotit:

- potřebu odborných dovedností – to se týká nástrojů, vybavení, know-how atd., jež jsou zapotřebí k vlastnímu rozebrání nebo přemístění budovy nebo stavby, včetně prostředků potřebných k jejich rozebrání či přemístění (použití jeřábu, přívěsu, nákladního vozidla atd.);
- náklady na provedení činnosti/služby za účelem rozebrání nebo přemístění stavby v porovnání s hodnotou rozebírané nebo přemísťované konstrukce;
- dobu potřebnou k rozebrání nebo přemístění stavby;
- skutečnost, zda by přemístěním nebo rozebráním dotyčné stavby došlo k jejímu zničení nebo k významnému snížení její hodnoty.

V případě mobilních domů záleží na tom, zda jsou spojeny se zemí způsobem, který zajišťuje, že tyto konstrukce nelze snadno uvolnit. Mobilní dům je třeba pokládat za stavbu pevně spojenou se zemí, pokud se jedná o znehybněnou konstrukci, kterou nelze snadno rozebrat nebo přemístit. Takový způsob spojení se zemí obvykle odpovídá záměru používat mobilní dům jako trvalé stanoviště. Zámýšlené a/nebo skutečné použití konstrukce jako trvalého nebo dočasného stanoviště je přitom dalším kritériem, které může být důležité při posuzování dané konstrukce jakožto stavby pevně spojené se zemí⁴⁾, protože obvykle odpovídá způsobu spojení stavby se zemí.

Je-li dále v textu použit pojem stavba, je vždy míněna stavba pevně spojená se zemí ve smyslu výše uvedeném.

1.3. Pozemek tvořící funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí

Cílem pojmu pozemek tvořící funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, je-li v zákoně o dani z přidané hodnoty použit v souvislosti s dodáním nemovité věci, je vyjádřit nedělitelnost budovy a pozemku k ní přiléhajícího zakotvenou v čl. 12 odst. 1 písm. a) Směrnice z pohledu uplatnění daně.

Pozemkem, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, se podle § 48 odst. 4 zákona o dani z přidané hodnoty rozumí pozemek, který slouží k provozu stavby pevně spojené se zemí nebo slouží k plnění její funkce nebo je využíván spolu s takovou stavbou. Takovou stavbou však není síť technické infrastruktury ve vlastnictví jiné osoby než vlastníka pozemku. V případě dodání nemovité věci má však koncept funkčního celku v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu⁵⁾ pouze omezené využití. O dodání pozemku tvořícího funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí lze uvažovat pouze tam, kde je dodání pozemku samostatným plněním, tj. nejedná se o vedlejší plnění k dodání stavby ve smyslu judikatury Soudního dvora EU a Nejvyššího správního soudu.

O dodání pozemku tvořícího funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí se typicky může jednat v situacích, kdy vlastník pozemku je odlišný od vlastníka stavby, která se na daném pozemku nachází. Pokud například vlastník pozemku prodá pozemek vlastníkově stavby, která se na něm nachází, jedná se o dodání pozemku tvořícího funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí. Skutečnosti rozhodné pro uplatnění daně u dodání pozemku se pak odvíjí od stavby, se kterou pozemek tvoří funkční celek. Obdobně je tomu v případě, že trojstrannou smlouvou dojde k převodu stavby i pozemku na kupujícího.

Z pohledu daně z přidané hodnoty se v daném případě nemůže jednat o jediné nedělitelné plnění, a to z důvodu odlišného vlastnictví pozemku a stavby. Daňový režim pozemku se však bude odvíjet od daňového režimu stavby na něm umístěné, jelikož se z pohledu daně z přidané hodnoty jedná o dodání pozemku tvořícího funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí.

V případě, že pozemek a stavba na něm umístěná mají shodného vlastníka, je naopak nutné primárně aplikovat princip hlavního a vedlejšího plnění. To znamená, že je-li hlavním plněním dodání stavby, vedlejší plnění v podobě dodání pozemku nese daňový režim plnění hlavního, a odvíjí se

tedy od daňového režimu stavby. Aplikace konceptu funkčního celku by však v tomto případě vedla ke shodnému výsledku, protože daňový režim pozemku by se rovněž odvíjel od stavby, se kterou pozemek tvoří funkční celek.

Koncept funkčního celku je v zákoně o dani z přidané hodnoty dále užíván při vymezení stavby pro bydlení, případně sociální bydlení.

1.4. Jednotka

Jednotka je právní pojem užívaný v souvislosti s dodáním nemovité věci (§ 49 a § 56 zákona o dani z přidané hodnoty). Pojem jednotka není v zákoně přímo definován. Jednotkou je pro účely zákona o dani z přidané hodnoty míněna jednotka ve smyslu § 1158 a § 1159 občanského zákoníku. Ta zahrnuje byt nebo nebytový prostor (příp. soubor bytů či nebytových prostorů) jako prostorově oddělenou část domu a podíl na společných částech nemovité věci vzájemně spojené a neoddělitelné. Příslušná ustanovení zákona o dani z přidané hodnoty o jednotce se podle § 4b odst. 3 použijí obdobně i na jednotku, která byla vymezena podle již zrušeného zákona o vlastnictví bytů.

Na jednotku je proto třeba pohlížet vždy stejně bez ohledu na to, podle jaké právní úpravy vznikla. Ustanovení o jednotce se tak pro účely daně z přidané hodnoty vždy vztahuje i na podíl na společných částech domu a podíl na pozemku, na němž je stavba zřízena, (příp. právu stavby), pokud je s jednotkou spojeno i vlastnictví pozemku (příp. práva stavby). V případě pozemku zastavěného příslušnou stavbou, jehož vlastnictví není přímo prohlášením vlastníka spojeno s jednotkou, půjde obvykle o vedlejší plnění k dodání jednotky.

Pro účely uplatňování daně z přidané hodnoty jde tedy v případě jednotky o jeden celek, jehož určujícím prvkem je ohraničená část stavby, tj. příslušný obytný či jiný prostor.

1.5. Právo stavby

Pojem právo stavby vychází z § 1240 a násl. občanského zákoníku. Představuje věcné právo jiné osoby (stavebníka) mít na povrchu nebo pod povrchem pozemku stavbu. Může jít o stavbu již zřízenou (tzv. hmotné právo stavby) či dosud nezřízenou (tzv. nehmotné právo stavby). Důvodem speciální úpravy pro hmotné právo stavby je skutečnost, že stavba, která je součástí práva stavby, není součástí pozemku ani samostatnou věcí v právním smyslu a nelze s ní samostatně naklá-

dat (tj. nelze ji převést, darovat apod.). Nakládat lze pouze s právem stavby, jehož součástí je daná stavba.

Právo stavby se podle § 4 odst. 3 písm. a) bodu 3. zákona o dani z přidané hodnoty považuje za zboží.

Pouze hmotné právo stavby, které obsahuje stav-

bu pevně spojenou se zemí, je však pro účely § 56 vybranou nemovitou věcí. Věcně je totiž předmětem transakcí týkajících se hmotného práva stavby vlastní stavba jako taková. Způsob uplatňování daně při dodání hmotného práva stavby se odvíjí od stavby pevně spojené se zemí, která je součástí tohoto práva.

¹⁾ Viz též § 2 písm. a) katastrálního zákona, podle kterého se pozemkem rozumí část zemského povrchu oddělená od sousedních částí hranicí územní jednotky nebo hranicí katastrálního území, hranicí vlastnickou, hranicí stanovenou regulačním plánem, územním rozhodnutím nebo územním souhlasem, hranicí jiného práva podle § 19, hranicí rozsahu zástavního práva, hranicí rozsahu práva stavby, hranicí druhů pozemků, popřípadě rozhraním způsobu využití pozemků.

²⁾ Podle § 2 písm. b) katastrálního zákona se parcelou rozumí pozemek, který je geometricky a polohově určen, zobrazen v katastrální mapě a označen parcelním číslem.

³⁾ Viz Vysvětlivky, bod 2.2.2.3.

⁴⁾ Vysvětlivky uvádějí příklad pojízdné prodejny (kiosek), která se pouze dočasně nachází na stejném místě. Taková prodejna není považována za nemovitou věc, ačkoliv může být spojena se zemí, pokud toto spojení se zemí zajišťuje pouze její znehybnění po dobu používání, ve skutečnosti se však jedná o konstrukci, kterou lze snadno přemístit.

⁵⁾ Viz rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2022, čj. 7 Afs 374/2021–36, který mj. uvádí ... „Co se pak týká § 48 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty, tento definuje tzv. funkční celek, když uvádí, že pozemkem, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, se rozumí pozemek, který slouží k provozu stavby pevně spojené se zemí nebo plní její funkce nebo který je využíván spolu s takovou stavbou. Dané ustanovení se tedy (na rozdíl od doktríny hlavního a vedlejšího plnění) týká situací dvou samostatných plnění (pozemku a stavby), které však pro účely zákona o dani z přidané hodnoty tvoří funkční celek (což vede k určitým zákonem stanoveným důsledkům). Uvedené svědčí o tom, že doktrína hlavního a vedlejšího plnění a doktrína funkčního celku nemohou stát vedle sebe. Naopak, princip hlavního a vedlejšího plnění musí mít před aplikací pravidel o funkčním celku přednost. Je nutno se zabývat tím, zda zkoumaná transakce je z pohledu daně z přidané hodnoty jedním plněním (tj. posoudit věc optikou hlavního a vedlejšího plnění), a až následně (pokud se nejedná o jedno plnění) se na tuto transakci dívat jako na dvě samostatná plnění a zkoumat, zda tato případně nesplňují podmínky pro funkční celek.“

Stanovení jednotných kurzů za zdaňovací období 2025

Generální finanční ředitelství vydalo pod č. j. 95534/25/7100-10111-802540 Pokyn č. GFŘ-D-75 Stanovení jednotných kurzů za zdaňovací období 2025 podle § 38 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném do 31. prosince 2025. Tento pokyn slouží poplatníkům, kteří nevedou účetnictví, a kteří použijí pro přepočet cizí měny jednotný kurz stanovený podle § 38 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném do 31. prosince 2025.

Stanovený jednotný kurz měn uváděných v kurzovním lístku ČNB:

Země	Měna	Množství	Kód	Průměr
Austrálie	dolar	1	AUD	14,06
Brazílie	real	1	BRL	3,92
Bulharsko	lev	1	BGN	12,61
Čína	žen-min-pi	1	CNY	3,05
Dánsko	koruna	1	DKK	3,30
EMU	euro	1	EUR	24,66
Filipíny	peso	100	PHP	37,90
Hongkong	dolar	1	HKD	2,80
Indie	rupie	100	INR	25,03
Indonesie	rupie	1000	IDR	1,32
Island	koruna	100	ISK	17,06
Izrael	nový šekel	1	ILS	6,37
Japonsko	jen	100	JPY	14,59
Jižní Afrika	rand	1	ZAR	1,22
Kanada	dolar	1	CAD	15,61
Korejská republika	won	100	KRW	1,54
Maďarsko	forint	100	HUF	6,22
Malajsie	ringgit	1	MYR	5,11
Mexiko	peso	1	MXN	1,14
MMF	ZPČ	1	XDR	29,49
Norsko	koruna	1	NOK	2,11
Nový Zéland	dolar	1	NZD	12,67
Polsko	zlotý	1	PLN	5,82
Rumunsko	leu	1	RON	4,89
Singapur	dolar	1	SGD	16,71
Švédsko	koruna	1	SEK	2,23
Švýcarsko	frank	1	CHF	26,33
Thajsko	baht	100	THB	66,45
Turecko	lira	100	TRY	55,11
USA	dolar	1	USD	21,84
Velká Británie	libra	1	GBP	28,80

Posouzení důkazů o přepravě do jiného členského státu

Rozsudky Soudního dvora Evropské unie zejména v oblasti společného systému daně z přidané hodnoty jsou pro daňovou praxi důležité ve všech členských státech. Proto se jednotlivé rozhodované kauzy nemusejí bezprostředně dotýkat České republiky, neboť přeneseně z nich vzhledem k jednotným pravidlům vyplývá důležité poučení pro všechny členské státy. I takové rozsudky bývají posléze základem pro úpravu tuzemské legislativy. V tomto vydání aktualizací servisu proto přinášíme rozhodnutí SDEU C-639/24 ze dne 13. listopadu 2025, které vyplývá ze sporu v Chorvatsku (věc Flo Venner), platnost má však univerzální. Z rozhodnutí vyplývá, že článek 138 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES a článek 45a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo osvobození od daně z přidané hodnoty odepřeno pouze z toho důvodu, že nebyly předloženy takové důkazy o dodání zboží uvnitř Společenství, jaké jsou stanoveny v článku 45a prováděcího nařízení, a dále že vnitrostátním daňovým orgánům ukládají povinnost posoudit veškeré důkazy předložené za účelem určení, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno z členského státu do místa určení nacházejícího se mimo jeho území, avšak uvnitř Unie, mimo případy domněnky stanovené v čl. 45a odst. 1 prováděcího nařízení č. 282/2011.

FLO VENEER d.o.o. proti Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 13. listopadu 2025

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 138 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1) ve znění směrnice Rady (EU) 2018/1910 ze dne 4. prosince 2018 (Úř. věst. 2018, L 311, s. 3) (dále jen „směrnice o DPH“) a článku 45a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2011, L 77, s. 1), ve znění prováděcího nařízení Rady (EU) 2018/1912 ze dne 4. prosince 2018 (Úř. věst. 2018, L 311, s. 10) (dále jen „prováděcí nařízení č. 282/2011“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi FLO VENEER d.o.o a Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak (ministerstvo financí Chorvatské republiky, útvar pověřený správním řízením druhého stupně) (dále jen „ministerstvo financí“) ve věci osvobození dodání zboží uvnitř Společenství od daně z přidané hodnoty (DPH).

Právní rámec

Směrnice o DPH

3 Článek 138 odst. 1 směrnice o DPH stanoví:

„Členské státy osvobodí od daně dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo jejich území, avšak uvnitř [Evropského] [s]polečenství, prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich, jsou-li splněny následující podmínky:

- a) zboží je dodáváno jiné osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží;
- b) osoba povinná k dani nebo právnická osoba nepovinná k dani, pro niž se dodání uskutečňuje, je identifikována pro účely DPH v jiném členském státě, než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, a toto identifikační číslo pro DPH sdělila dodavateli.“

Prováděcí nařízení č. 282/2011

4 Článek 45a prováděcího nařízení č. 282/2011 stanoví:

„1. Pro účely uplatňování osvobození od daně stanoveného v článku 138 směrnice 2006/112/ES se má za to, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno z členského státu mimo jeho území, avšak uvnitř Společenství, v jednom z těchto případů:

- a) prodávající uvede, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno jím nebo na jeho účet třetí osobou, a má buď alespoň dva důkazy uvedené v odst. 3 písm. a), které si neprotiřečí a které jsou vydány

dvěma různými stranami nezávislými navzájem, na prodávajícím a na pořizovateli, nebo jeden z důkazů uvedených v odst. 3 písm. a) v kombinaci s jedním z důkazů prodávajícího a pořizovatele uvedených v odst. 3 písm. b) potvrzujících odeslání nebo přepravu, který důkazu uvedenému v odst. 3 písm. a) neprotiřečí, které jsou vydány dvěma různými stranami nezávislými navzájem, na prodávajícím a na pořizovateli;

b) prodávající má:

i) písemné potvrzení od pořizovatele, v němž je uvedeno, že zboží bylo odesláno nebo přepravováno jím nebo na jeho účet třetí osobou, s uvedením členského státu určení zboží; toto písemné potvrzení obsahuje: datum vystavení; jméno a adresu pořizovatele; množství a druh zboží; datum a místo ukončení přepravy zboží; v případě dodání dopravního prostředku identifikační číslo tohoto dopravního prostředku; a totožnost fyzické osoby přijímající zboží za pořizovatele; a

ii) alespoň dva důkazy uvedené v odst. 3 písm. a), které si neprotiřečí a které jsou vydány dvěma různými stranami nezávislými navzájem, na prodávajícím a na pořizovateli, nebo jeden z důkazů uvedených v odst. 3 písm. a) v kombinaci s jedním z důkazů uvedených v odst. 3 písm. b) potvrzujících odeslání nebo přepravu, který důkazu uvedenému v odst. 3 písm. a) neprotiřečí, které jsou vydány dvěma různými stranami nezávislými navzájem, na prodávajícím a na pořizovateli.

Pořizovatel poskytne prodávajícímu písemné potvrzení uvedené v prvním pododstavci písm. b) bodě i) nejpozději desátý den měsíce následujícího po dodání.

2. Správce daně může domněnku podle odstavce 1 vyvrátit.

3. Pro účely odstavce 1 se jako doklad o odeslání nebo přepravě uznávají:

a) dokumenty týkající se odeslání nebo přepravy zboží, jako je podepsaný doklad nebo nákladní list CMR, náložný list, faktura za leteckou přepravu, faktura od dopravce zboží;

b) jiné dokumenty:

i) pojistka vztahující se na odeslání nebo přepravu zboží nebo bankovní doklady prokazující úhradu za odeslání nebo přepravu zboží;

ii) úřední dokumenty vydané orgánem veřejné moci, například notářem, potvrzující ukončení přepravy zboží v členském státě určení;

iii) potvrzení skladovatele v členském státě určení o převzetí zboží potvrzující skladování zboží v tomto členském státě.“

Prováděcí nařízení 2018/1912

5 Body 2 až 5 odůvodnění prováděcího nařízení 2018/1912 znějí takto:

„(2) Směrnice 2006/112/ES stanoví řadu podmínek pro osvobození dodání zboží od DPH v souvislosti s určitými plněními uvnitř Společenství. Jednou z těchto podmínek je, že zboží musí být odesláno nebo přepravováno z jednoho členského státu do jiného.

(3) Rozdílný přístup členských států při uplatňování těchto osvobození od daně u přeshraničních plnění však přináší problémy a právní nejistotu pro podniky. To je v rozporu s cílem posílení obchodu uvnitř Společenství a zrušení daňových hranic. Proto je důležité specifikovat a harmonizovat podmínky, za nichž lze osvobození od daně uplatnit.

(4) Jelikož přeshraniční podvody s DPH jsou primárně spojeny s osvobozením od daně dodání zboží uvnitř Společenství, je nutné specifikovat okolnosti, za kterých lze zboží pokládat za odeslané nebo přepravené z území členského státu do daní.

**Objednávejte na
Danove-Zakony.cz**

DanoveZakony365.cz

**DAŇOVÁ
JUDIKATURA**

Nejnovější rozsudky Soudního dvora
Evropské unie, Ústavního soudu
a Nejvyššího správního soudu
ovlivňující daňovou praxi

Díl VIII.

SPV | SPOLEČNOSTI PRO VÁS | PRODEJ A ZAKLADÁNÍ SPOLEČNOSTÍ

V ceně: eBook, Wi-Fi, @

EKONOMICKÝ SOFTWARE

POHODA #1

(5) S cílem poskytnout praktické řešení pro podniky a rovněž záruky pro správce daně by měly být do prováděcího nařízení [č. 282/2011] vloženy dvě vyvratitelné domněnky.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

6 FLO VENEER je obchodní společnost se sídlem v Chorvatsku, která prodává dubovou kulatinu. U této společnosti byla provedena daňová kontrola, během níž bylo zjištěno, že za období od 1. ledna do 31. března 2020 vystavila faktury týkající se dodání dubové kulatiny pořizovateli ve Slovinsku. **7** V rámci této daňové kontroly předložila společnost FLO VENEER písemná prohlášení pořizovatele, jak jsou stanovena v čl. 45a odst. 1 písm. b) bodě i) prováděcího nařízení č. 282/2011, jakož i faktury, doklady o odeslání zboží a nákladní listy (CMR). Tato ustanovení jsou upravena Úmluvou o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě, podepsanou v Ženevě dne 19. května 1956, ve znění protokolu podepsaného v Ženevě dne 5. července 1978.

8 Dne 8. října 2020 vydalo Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Sisak (ministerstvo financí, daňová správa, místní úřad v Sisaku, Chorvatsko) daňový výměr týkající se DPH, v němž konstatovalo, že společnost FLO VENEER byla v rozporu se zákonem osvobozena od DPH z dotčeného dodání zboží. Podle odůvodnění tohoto daňového výměru uvedené ministerstvo nezpochybnilo, že toto zboží bylo skutečně přepraveno z Chorvatska do Slovinska. Dospělo však k závěru, že důkazy předložené společností FLO VENEER neprokazují, že byly splněny podmínky pro osvobození od DPH stanovené v čl. 45a odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení č. 282/2011. Ministerstvo financí rozhodnutím ze dne 4. května 2021 zamítlo odvolání společnosti FLO VENEER podané proti uvedenému daňovému výměru.

9 Společnost FLO VENEER podala žalobu ke správnímu soudu v Záhřebu (Upravni sud u Zagrebu, Chorvatsko), který je předkládajícím soudem. Tvrdí, že článek 45a prováděcího nařízení č. 282/2011 tím, že podrobně uvádí dokumentaci týkající se dodání zboží osvobozených od daně jakožto dodání zboží uvnitř Společenství, umožňuje osobám povinným k dani snadněji prokázat, že jsou splněny podmínky pro osvobození dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo členský stát, avšak uvnitř Unie. Podle tohoto ustanovení se podmínky pro osvobození od daně považují za splněné, pokud správci daně nemohou tuto domněnku úspěšně vyvrátit. Po-

kud však osoba povinná k dani nemá dokumentaci uvedenou v článku 45a prováděcího nařízení č. 282/2011, musí v každém jednotlivém případě prokázat, že jsou splněny všechny podmínky pro osvobození od daně.

10 Předkládající soud poznamenává, že Soudní dvůr v rozsudku ze dne 9. února 2017, Euro Tyre (C-21/16, EU:C:2017:106, body 36, 38, 39 a 42), rozhodl, že zásada daňové neutrality vyžaduje, aby osvobození od DPH bylo přiznáno, jestliže jsou splněny hmotněprávní podmínky, i když osoby povinné k dani nevyhověly určitým formálním požadavkům.

11 V této souvislosti má předkládající soud pochybnosti o tom, zda se osvobození od daně stanovené v článku 138 směrnice o DPH může uplatnit, i když podmínky pro založení domněnky stanovené v článku 45a prováděcího nařízení č. 282/2011 nejsou splněny. Kromě toho si klade otázku, zda v takovém případě přísluší správci daně posoudit všechny důkazy, aby určil, zda umožňují prokázat dodání zboží uvnitř Společenství.

12 Za těchto podmínek se správní soud v Záhřebu (Upravni sud u Zagrebu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 138 odst. 1 [směrnice o DPH], který se týká osvobození od DPH u dodání zboží uvnitř Společenství, a článek 45a [prováděcího nařízení č. 282/2011], který se týká prokazování odeslání nebo přepravy zboží z členského státu mimo jeho území, však uvnitř Unie, vykládány v tom smyslu, že prodávajícímu musí být odepřeno osvobození od DPH, pokud neprokázal, že byly splněny podmínky stanovené v článku 45a [prováděcího nařízení č. 282/2011], nebo musí správce daně – přestože prodávající nemá dostatečné důkazy k založení právní domněnky podle článku 45a [prováděcího nařízení č. 282/2011], ale má důkazy prokazující, že skutečně došlo k přemístění zboží z jednoho členského státu do druhého – posoudit předložené důkazy a zjistit skutkové okolnosti, které jsou rozhodné pro osvobození stanovené v článku 138 směrnice o DPH, totiž zda bylo zboží odesláno nebo přepraveno z členského státu mimo jeho území, avšak uvnitř Unie?“

K předběžné otázce

13 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH a článek 45a prováděcího nařízení č. 282/2011 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby zaprvé bylo osvobození od DPH podle čl. 138 odst. 1 směr-

nice o DPH odepráno pouze z toho důvodu, že nebyly předloženy takové důkazy o dodání zboží uvnitř Společenství, jaké jsou stanoveny v článku 45a prováděcího nařízení č. 282/2011, a zadruhé vnitrostátní daňové orgány odmítly posoudit veškeré důkazy předložené za účelem určení, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno z členského státu do místa určení nacházejícího se mimo jeho území, avšak uvnitř Unie, mimo případy domněnky stanovené v čl. 45a odst. 1 prováděcího nařízení č. 282/2011.

14 Článek 138 odst. 1 směrnice o DPH v podstatě stanoví, že členské státy osvobodí od daně dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo jejich území, avšak uvnitř Unie, prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na jejich účet, jsou-li splněny určité podmínky. Zaprvé je třeba, aby toto zboží bylo dodáno jiné osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží. Zadruhé osoba povinná k dani nebo právnická osoba nepovinná k dani, pro niž se dodání zboží uskutečňuje, je identifikována pro účely DPH v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží a toto identifikační číslo pro DPH sdělila dodavateli.

15 Článek 45a prováděcího nařízení č. 282/2011 stanoví pro účely uplatnění osvobození od daně uvedených v článku 138 směrnice o DPH pravidla týkající se dodání zboží uvnitř Společenství. Konkrétně článek 45a tohoto prováděcího nařízení v podstatě stanoví, že se má za to, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno z členského státu do místa určení mimo jeho území, avšak uvnitř Unie, v případech uvedených v jeho odst. 1 písm. a) nebo b). V podstatě je tedy třeba, aby osoba prodávající toto zboží měla dokumenty splňující konkrétní požadavky, které jsou uvedeny v těchto ustanoveních. Podle čl. 45a odst. 2 tohoto prováděcího nařízení však může správce daně tuto domněnku vyvrátit.

16 Pokud jde o gramatický výklad článku 45a prováděcího nařízení č. 282/2011, je třeba konstatovat, že tento článek vyjmenovává případy, kdy se uplatní domněnka, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno z členského státu do místa určení nacházejícího se mimo jeho území, avšak uvnitř Unie, pro účely osvobození od DPH podle čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH. Ze znění článku 45a uvedeného prováděcího nařízení vyplývá, že tento článek stanoví případy, kdy se uplatní domněnka, avšak neobsahuje taxativní výčet důkazů

nezbytných k prokázání dodání zboží uvnitř Společenství. Proto nejsou-li podmínky pro uplatnění domněnky splněny, jsou správci daně povinni posoudit veškeré důkazy poskytnuté osobou prodávající zboží, aby určily, zda se jí podařilo prokázat, že zboží bylo dodáno uvnitř Společenství.

17 Stejně tak čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH nepodmiňuje přiznání osvobození od daně, která stanoví, tím, že prodávající má konkrétní důkazy.

18 Tento výklad je potvrzen cíli sledovanými článkem 45a prováděcího nařízení č. 282/2011 a směrnicí o DPH. Pokud jde o body 3 až 5 odůvodnění prováděcího nařízení 2018/1912, kterým byl do prováděcího nařízení č. 282/2011 vložen článek 45a, tyto body odůvodnění potvrzují, že dotčená domněnka byla v podstatě zavedena za účelem usnadnění dokazování pro uplatňování osvobození od daně týkajícího se dodání zboží uvnitř Společenství, a to v zájmu podniků a správců daně, avšak nevylučují možnost předložit i jiné důkazy než ty, na které se vztahuje tato domněnka.

19 Je třeba podotknout, že zohlednění jiných důkazů, než jsou důkazy stanovené v článku 45a prováděcího nařízení č. 282/2011, správci daně neohrožuje cíle prováděcího nařízení 2018/1912 spočívající v podpoře obchodu uvnitř Společenství a předcházení podvodům. Naproti tomu, pokud by se osoby prodávající zboží nemohly opírat o všechny důkazy, byli by ti, kteří nemají důkazy uvedené v článku 45a prováděcího nařízení č. 282/2011, zbaveni dotčeného osvobození od daně z důvodu nedodržení formálního požadavku, i když by skutečně došlo k dodání zboží uvnitř Společenství. Tím by byl ohrožen cíl podpory obchodu uvnitř Společenství.

20 Dále je rovněž třeba podotknout, že podle judikatury Soudního dvora čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH ukládá členským státům povinnost osvobodit od daně dodání zboží, které splňuje podmínky v něm uvedené. Podle téže judikatury navíc formální požadavky nemohou zpochybnit nárok prodávajícího na osvobození od DPH, pokud jsou splněny hmotněprávní podmínky dodání zboží uvnitř Společenství. Stejně tak zásada daňové neutrality vyžaduje, aby osvobození od DPH bylo přiznáno, jestliže jsou splněny hmotněprávní podmínky, i když osoby povinné k dani nevyhověly určitým formálním požadavkům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. února 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, body 23, 32, 35 a 36). V této souvislosti je třeba připomenout, že existují pouze dva případy, kdy může

nedodržení formálního požadavku vést ke ztrátě nároku na osvobození od DPH. Zaprvé se zásady daňové neutrality nemůže za účelem osvobození od DPH dovolávat osoba povinná k dani, která se úmyslně podílela na daňovém podvodu, který ohrozil fungování společného systému DPH. Zadruhé může porušení formálního požadavku vést k odepření osvobození od DPH, pokud toto porušení má za následek nemožnost předložení spolehlivého důkazu o splnění hmotněprávních požadavků (rozsudek ze dne 9. února 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, body 38, 39 a 42).

21 Z judikatury rovněž vyplývá, že pro účely osvobození od DPH musí daňové orgány řádně zohlednit všechny důkazy, které mají k dispozici pro účely posouzení, zda tyto dokumenty případně mohou doložit pravděpodobnost skutečného dodání zboží uvnitř Společenství (rozsudek ze dne 29. února 2024, B2 Energy, C-676/22, EU:C:2024:186, bod 36).

22 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH a článek 45a prováděcího nařízení č. 282/2011 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo osvobození od DPH podle čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH odepráno pouze z toho důvodu, že nebyly předloženy takové důkazy o dodání zboží uvnitř Společenství, jaké jsou stanoveny v článku 45a prováděcího nařízení č. 282/2011, a dále že vnitrostátním daňovým orgánům ukládají povinnost posoudit veškeré důkazy předložené za účelem určení, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno z členského státu do místa určení nacházejícího se mimo jeho území, avšak uvnitř Unie, mimo případy domněnky stanovené v čl. 45a odst. 1 prováděcího nařízení č. 282/2011.

K nákladům řízení

23 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

Článek 138 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ve znění směrnice Rady (EU) 2018/1910 ze dne 4. prosince 2018 a článek 45a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění prováděcího nařízení Rady (EU) 2018/1912 ze dne 4. prosince 2018 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo osvobození od daně z přidané hodnoty podle čl. 138 odst. 1 směrnice 2006/112 ve znění směrnice 2018/1910 odepráno pouze z toho důvodu, že nebyly předloženy takové důkazy o dodání zboží uvnitř Společenství, jaké jsou stanoveny v článku 45a prováděcího nařízení č. 282/2011 ve znění prováděcího nařízení 2018/1912 a dále že vnitrostátním daňovým orgánům ukládají povinnost posoudit veškeré důkazy předložené za účelem určení, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno z členského státu do místa určení nacházejícího se mimo jeho území, avšak uvnitř Unie, mimo případy domněnky stanovené v čl. 45a odst. 1 prováděcího nařízení č. 282/2011 ve znění prováděcího nařízení 2018/1912.